

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 21. Roma capta & expilata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

ferri posset, hinc, incolas fame premi. ^{Sæculum V.}
Itaque Romam redit, cumque & tunc ^{A. C. 410.}
rem pessime gereret, Alaricus non sine
consensu Honorii ei Purpuram, qua non
integrali anno fulsit, eripi iussit. Pagani
& Ariani depositum Attalum vehemen-
ter dolebant. Quippe Pagani, cum sci-
rent ipsum Deorum cultui favere, cuius
Religionis amorem ab infantia hausisset,
sperabant, aperte Deorum Cultum pro-
fessurum, Tempia reparaturum, Festa, &
Sacrificia reducturum. Ariani spera-
bant, se ab ipso amissas Ecclesias, sicut
Constantio, & Valente Imperatoribus
factum, recuperaturos, quod Attalus a
Sigefario Gothorum Episcopo baptiza-
tus fuisset, id enim eundem Alarico, &
toti Gothorum Nationi acceptissimum
reddiderat. Attalus in annum 410. Con-
sulem designaverat Tertullum Gentilem,
cujus Nomen ex Fastis deletum.

§. XXI.

Roma capta, & expilata.

Interim Alaricus versus Alpes processit,
rat, jamque sexaginta stadia seu Leu-
cas tres ab urbe Ravenna castra metatus,
de Pace, & fœderis conditionibus cum
Honorio agebat, cum Sarus, alius Go-
thorum Dux, & Romanorum socius, ti-
mens, ne junctæ Alarici, & Romanorum

F f 4

vires

Sæculum V. vires sibi nocerent, nam ipse Alarico su-

A. C. 410. spectus esse meruerat, cum trecentis vi-

ris in Alarici milites irrumpit, incautos

Hist. Misc. vincit, & quosdam cædit. Alaricus per-

Lib. 13. in fin. fidia commotus viam relegit, Romam

Prosp. Chr. tertio oppugnat, & Civium prodicione

411. Marcel. adjutus nono Kalendas Sept. anno ab ur-

410. bis Fundatione 1164. Varno solo Con-

sule, id est, 24. Aug. anno J. C. 410. ce-

pit; captam a suis diripi non prohibuit,

id tamen S. Petri Reverentiæ dedit, ut

Ecclesiam ejus in Vaticano illuc confi-

gentibus Asylum esse juberet, qua indul-

gentia illud saltem effectum, ne urbs to-

ta deleteretur, nam cum amplissima esset

Ecclesia junctis magnis ædibus ad eam

pertinentibus, is locus tantæ populorum

multitudini salutis fuit, ut deinde nova

propagine Romam replerent.

In hac vastatione multa Palatia, alia-

que ædes publicæ flammis consumptæ,

magnus occisorum numerus fuit, multæ

foeminae, atque etiam Virgines Deo sa-

Sozom. IX. cræ violatæ. Quædam foemina nupta

c. 10. & Catholica præstantissima specie, in

manus alicujus Gothi juvenis Ariani in-

cidit, quæ cum contumeliam offerenti

reluctaretur, miles evaginato gladio, ut

mulierem terreret, collum leviter per-

stringit, sanguinemque elicit. Illa con-

stanter caput, si juvenis amputare vellet,

porrexit. Tunc vero Barbarus foeminae

vir-

virtute motus eam ad Ecclesiam S. Petri
ipse deducit, custodibus commendat, da-
tisque sex aureis, quibus interea alimenta
pararentur, monuit ut integerrimam mu-
liorem Marito redderent.

Alius ex Gothorum primoribus Chri-
stianus, cum in ædibus Ecclesiæ junctis

Virginem Deo consecratam, & ætate
profectamprehendisset, honeste pe-
tiit, ut aurum, & argentum, quod habe-
ret, expromeret; illa sibi constans re-
spondit, magnam auri argentique vim
sibi esse, quam ipsi vellet ostendere, si-
mul militis oculis exponit tantas divitias,
ut Barbarus tot vasorum, quorum ne qui-
dem nomina noverat, numerum, pon-
dus, & artem satis mirari non posset.
*Hæc sunt, inquit illa, S. Petri Apostoli
vasa, rape, si audes; aliquando facti ra-
tionem reddere cogeris. Cum ea defende-
re vi non valeam, diutius occultare nolo.*
Vasorum Deo sacrorum reverentia cupi-
ditatem in milite compressit, atque rem
ad Alaricum deferri iussit, qui illico im-
peravit, ut vasa omnia, sicut erant, ad
Basilicam S. Petri deportarentur, simul-
que Virgo sacra dato militum præsidio,
& omnes, qui se jungerent, Christiani
illo deducerentur. Domus illa ab Ec-
clesia S. Petri multum distabat, hinc per
totam ferme Civitatem transeundum e-
rat; itaque Vasorum istorum translatio

Ff 5 magni-

Sæculum V.
A. C. 410.

Oros. VII.
c. 39.

Roma capta.

Sæculum V. magna pompa peracta omnibus
A. C. 410. gne spectaculum fuit. Singula a singu-
 lis sine velamine capite portabantur, mi-
 litibus custodiæ causa nudato ense la-
 ra stipantibus, atque Romanis Barbari-
 que hymnos ad Dei Laudes concinen-
 tes. Multi Christiani undique con-
 xere, multi etiam Paganorum Christiani
 se esse favente hac occasione simularum.
 & quo plures Romani coibant, ut salu-
 tem quaererent, eo majori ardore Barbari
 confugientes ad se cingebant, ut delec-
 derent.

Hier. ep. 16.
ad Princip.
c. 6.

Barbari S. Marcellæ domum ingressi,
 aurum exigebant, utque occultas opes
 produceret; respondit, nullas sibi esse o-
 pes, & in paupertatis argumentum, quam
 vili vestitu tegeretur, ostendit. Non in-
 cit fidem militibus, qui sanctam femi-
 nam flagris, & fustibus verberarunt; il-
 la pedibus eorum prostrata inter lacry-
 mas & singultus rogabat, ne Filiam suam
 Principiam a latere Matris avellerent;
 timebat enim, ne filia opprobrium, de quo
 ipsa ob ætatem erat secuta, pati cogeretur.
 Tandem commota sunt Barbaro-
 rum viscera, & ambas deduxerunt ad Ec-
 clesiam S. Pauli; quoniam jusserat Ala-
 ricus, ut illa æque ac Ecclesia S. Petri
 confugientibus Asylum esset. S. Marcella
 Gratias agebat Deo, quod filia pudici-
 tiam custodisset, & se ipsam a depreda-
 tione

tionem Barbarorum per paupertatem voluntariam liberasset. Paucos post dies sancta foemina inter filiae brachia animam efflavit. Sub idem tempus Pammachius vir illustris rebus humanis ereptus est. Diaconus, cui nomen Dionysius, Medicinæ peritus, quam gratuito ægrotantibus adhibebat, a Gothis abstractus, Barbarorum amorem & venerationem ita sibi conciliavit, ut Magistri loco colerent.

Sæculum V.
A. C. 410.

*Epit. ap.
Baron. an.
410.*

*Hier. Præf.
Lib. I. in
Ezech.
Oros. VII.
c. 39.*

Id. c. 41.

*Oros. VII.
c. 39.
Marcel. Chr.
438.*

*Hist. Misc.
Lib. 13.*

Tanta calamitas multos Christianorum Roma exegit. Numinis Bonitati adscriptum, quod paulo ante S. Innocentius Papa urbe excessisset, apud Imperatorem Honorium Legatione functurus; nam illo tempore Ravennæ fuit. Barbari eos, qui volebant, sinebant Roma exire, custodes etiam dabant, & pro mercede modica res suas abvehentes juvabant. Non ultra triduum militi licuit in urbe prædari, tum Alaricus sexto, ex quo venerat, die abiit, nullo relicto Præsidio. Campaniam petiit, ubi ejus miles Nola diripuit. In illo periculo S. Paulinus orabat in hunc modum: *Domine! ne propter aurum, vel argentum me torqueant homines, Tu enim scis, ubi omnia bona mea sint.* Quippe omnia in pauperes disperferat. Alaricus tota illa Italiae Parte vastata, anno sequenti e vis abscessit Cosentia, cum in Siciliam navigare pararet.

§. XXII.